

Opravična št.:

Up-632/16

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2019:Up.632.16

Akt:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 30468/2014 z dne 19. 5. 2016 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. III Kp 30468/2014 z dne 7. 10. 2015 in s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. IV K 30468/2014 z dne 24. 12. 2014

Izrek:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 30468/2014 z dne 19. 5. 2016 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. III Kp 30468/2014 z dne 7. 10. 2015 in s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. IV K 30468/2014 z dne 24. 12. 2014 se v delu, v katerem je bilo odločeno o premoženjskopravnem zahtevku, zavrže.

Evidenčni stavek:

Ustavno sodišče zavrže ustavno pritožbo, če zoper izpodbijani posamični akt niso izčrpana vsa redna in izredna pravna sredstva.

Geslo:

1.5.51.2.1 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Zavrženje.

1.4.10.6 - Ustavno sodstvo - Postopek - Vmesni postopki - Izločitev sodnika.

1.4.52.4 - Ustavno sodstvo - Postopek - Procesne predpostavke v postopku ustavne pritožbe - Izčrpanje pravnih sredstev .

Pravna podlaga:

Člen 55.b.1.5 , Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Dokument v PDF obliki:**

 [Up-632-16 Sklep.pdf](#)

 [Up-632-16.pdf](#)

Polno besedilo:

Up-632/16-14

24. 9. 2018

SKLEP

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki jo je vložil A. B., C., ki ga zastopa Dean Gončin, odvetnik v Ljubljani, na seji 24.septembra 2018

sklenil:

1. Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 30468/2014 z dne 19. 5. 2016 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. III Kp 30468/2014 z dne 7. 10. 2015 in s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. IV K 30468/2014 z dne 24. 12. 2014 se v delu, v katerem je bilo odločeno o premoženjskopravnem zahtevku, sprejme v obravnavo.

2. V preostalem se ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča v zvezi s sodbama Višjega sodišča v Ljubljani in Okrožnega sodišča v Ljubljani, navedenimi v prejšnji točki izreka, ne sprejme.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Pritožnik je bil s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani obsojen zaradi izvršitve dveh dokončanih kaznivih dejanj spolnega nasilja po prvem odstavku 171. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 - uradno prečiščeno besedilo - v nadaljevanju KZ-1), kaznivega dejanja posilstva po prvem odstavku 170. člena KZ-1, poskusa kaznivega dejanja spolnega nasilja po prvem odstavku 171. člena KZ-1, štirih kaznivih dejanj roba po prvem odstavku 206. člena KZ-1, kaznivega dejanja grožnje po prvem in drugem odstavku 135. člena KZ-1 ter kaznivega dejanja nasilništva po drugem v zvezi s prvim odstavkom 296. člena KZ-1. Izrečena sta mu bila enotna kazen 19 let zapora in odvzem predmetov, naloženo pa mu je bilo tudi plačilo premoženjskoprnega zahtevka trem oškodovankam. Višje sodišče v Ljubljani je pritožbi pritožnika in njegovih zagovornikov zavrnilo kot neutemeljeni, Vrhovno sodišče je zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti pritožnikovega zagovornika.

2. Pritožnik zatrjuje kršitev pravic iz 22., 23. in 25. člena Ustave ter iz 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 - v nadaljevanju EKČP). Navaja, da je sodišče premoženjskopravne zahtevke odmerilo arbitrarno in "čez palec", ne da bi upoštevalo pravila za določitev nepremoženjske škode obligacijskega prava in 100. člen Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 - uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14 in 66/17 - v nadaljevanju ZKP). S tem naj bi mu bila kršena pravica iz 22. člena Ustave.

3. Zatrjuje tudi kršitev pravic iz 23. in 25. člena Ustave ter iz 6. člena EKČP, ker je Vrhovno sodišče na podlagi petega odstavka 420. člena ZKP večino navedb iz zahteve za varstvo zakonitosti zavrnilo zaradi materialne neizčrpanosti. Ker naj bi šlo za kršitve, na katere naj bi Višje sodišče moralo paziti po uradni dolžnosti (383. člen ZKP), naj bi bile kršitve materialno izčrpane, tudi če jih pritožnik sam ni uveljavljal v pritožbi. Zaradi arbitrarno izrečene enotne kazni pa naj bi mu bile kršene tudi pravice iz 22. člena Ustave.

4. Okrožno sodišče je med drugim ugotovilo, da so v kazenskem postopku oškodovanke Č. D., E. F. in G. H. priglasile premoženjskopravne zahtevke, in sicer Č. D. iz naslova nematerialne škode

8.500 EUR in iz naslova materialne škode v višini 66,20 EUR, G. H. iz naslova nematerialne škode v višini 50.000 EUR in iz naslova materialne škode 90 EUR ter E. F. iz naslova nematerialne škode 5.000 EUR. Oškodovanke naj bi premoženjskopravne zahtevke obrazložile in pojasnile, da jim je obtoženi grozil, jim omejil svobodo gibanja ter na njihovo škodo izvajal spolno nasilje oziroma posilstvo, pri tem pa naj bi oškodovanki Č. D. in G. H. tudi obrazložili, da sta bili zaradi izvršenega kaznivega dejanja materialno oškodovani, in sicer Č. D. za 66,20 EUR zaradi odsotnosti z dela, G. H. pa za 90 EUR odvzete gotovine. Vse oškodovanke naj bi tudi pojasnile, da so pretrpele hud strah in duševne bolečine, ki so bile posledica ali posilstva ali spolnega nasilja. Trpele so dejanja, ki naj bi pomenila hud poseg zoper dostojanstvo osebnosti in moralo. Oškodovanke naj bi se počutile ponižano. Okrožno sodišče je tudi ugotovilo, da so vse oškodovanke travmatizirane in da imajo psihične posledice. Odločilo je, da je pritožnik na podlagi drugega odstavka 105. člena ZKP oškodovanki G. H. dolžan poravnati premoženjskopravni zahtevek v višini 20.000 EUR v roku 15 dni in 90 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 21. 7. 2014, Č. D. njen premoženjskopravni zahtevek v višini 8.500 EUR v roku 15 dni, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi od izteka paricijskega roka do plačila, in 66,20 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 1. 8. 2014. E. F. pa naj bi bil pritožnik dolžan plačati premoženjskopravni zahtevek v višini 5.000 EUR v roku 15 dni. Sodišče je Č. D. in E. F. v celoti ugodilo priglašeni premoženjskopravni zahtevki, saj je ocenilo, da sta v celoti utemeljena. Oškodovanko G. H. pa je sodišče s presežkom njenega premoženjskoprnega zahtevka v višini 30.000 EUR napotilo na pravdo, saj je ocenilo, da je premoženjskopravni zahtevek v višini 20.000 EUR primeren tako teži in načinu storitve kaznivega dejanja kakor tudi posledicam, ki ji jih je povzročil pritožnik.

5. Višje sodišče je med drugim odločilo, da je Okrožno sodišče podrobno in natančno zaslišalo oškodovanke in se v razlogih izpodbijane sodbe podrobno opredelilo do njihovih trditvev in posledic storitve kaznivih dejanj. Vse tri oškodovanke naj bi predložile pisne zahtevke za povrnitev materialne in nematerialne škode, ki naj bi jo utrpele s storitvijo kaznivih dejanj, pri čemer naj bi predvsem G. H. in Č. D. zelo natančno in podrobno utemeljili svoja zahtevka na 179. in 181. členu Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo in 20/18 – OZ). Ker naj bi smelo Okrožno sodišče v okviru kazenskega postopka v celoti ali delno ugoditi zahtevkom, kadar ima za ugoditev zanesljivo podlago v podatkih kazenskega postopka, naj ne bi prekršilo drugega odstavka 105. člena ZKP, ko je odločalo o premoženjskoprnih zahtevkih treh oškodovank, saj naj bi imelo zanesljivo podlago za takšno odločitev v podatkih kazenskega spisa. Okrožno sodišče naj bi skrbno presodilo zahtevke navedenih oškodovank in naj bi se strinjalo z njihovimi utemeljitvami. Zato naj višina prisojenih zneskov tudi po oceni Višjega sodišča ne bi pomenila nepravilno prisojenih odškodnin.

6. Vrhovno sodišče je potrdilo stališči Višjega in Okrožnega sodišča. V zvezi s premoženjskoprnim zahtevkom je odločilo, da zagovornik s sklicevanjem na trditve, ki so bile v postopku že presojene, ne more uspeti, ker so bile presojene že v pritožbenem postopku. Zagovornik naj bi zatrjeval kršitev procesnega zakona, ki bi jo lahko uspešno uveljavil le, če bi utemeljil tudi vpliv kršitve na zakonitost sodbe. Zagovornik pa naj bi le trdil, da je sodišče, ker je odločilo o premoženjskoprnem zahtevku, kršilo prvi odstavek 100. člena ZKP, ne bi pa naj pojasnil, kako naj bi kršitev vplivala na zakonitost izpodbijane sodbe. Zato naj Vrhovno sodišče ne bi moglo preizkusiti, ali je prišlo do kršitve po 3. točki prvega odstavka 420. člena ZKP.

B.

7. Senat je ustavno pritožbo zoper navedeno sodbo Vrhovnega sodišča v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani in s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani v delu, v katerem je bilo odločeno o premoženjskopравnem zahtevku, sprejel v obravnavo. O njeni utemeljenosti bo odločalo Ustavno sodišče, ki bo presodilo, ali so bile z izpodbijanimi sodnimi odločbami v navedenem obsegu kršene pritožnikove človekove pravice oziroma temeljne svoboščine. Zlasti bo presodilo, ali je bila pritožniku kršena pravica iz 22. člena Ustave (1. točka izreka).

8. V preostalem senat ustavne pritožbe zoper navedeno sodbo Vrhovnega sodišča v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani in Okrožnega sodišča v Ljubljani ni sprejel v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) (2. točka izreka).

C.

9. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi drugega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: namestnik predsednika senata DDr. Klemen Jaklič ter člana dr. Rajko Knez in dr. Marijan Pavčnik. Sklep je sprejel soglasno.

DDr. Klemen Jaklič
Namestnik predsednika senata

⇒

Up-632/16-33
4. 4. 2019

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. B., C., ki ga zastopa Dean Gončin, odvetnik iz Ljubljane, na seji 4. aprila 2019

sklenilo:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 30468/2014 z dne 19. 5. 2016 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. III Kp 30468/2014 z dne 7. 10. 2015 in s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. IV K 30468/2014 z dne 24. 12. 2014 se v delu, v katerem je bilo odločeno o premoženjskopравnem zahtevku, zavrže.

OBRAZLOŽITEV

1. Pritožnik je bil s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani obsojen zaradi izvršitve dveh dokončanih kaznivih dejanj spolnega nasilja po prvem odstavku 171. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju KZ-1), kaznivega dejanja posilstva po prvem odstavku 170. člena KZ-1, poskusa kaznivega dejanja spolnega nasilja po prvem odstavku 171. člena KZ-1, štirih kaznivih dejanj roba po prvem odstavku 206. člena KZ-1, kaznivega dejanja grožnje po prvem in drugem odstavku 135. člena KZ-1 ter kaznivega dejanja nasilništva po drugem v zvezi s prvim odstavkom 296. člena KZ-1. Izrečena sta mu bila enotna kazen 19 let zapora in odvzem predmetov, naloženo pa mu je bilo tudi plačilo premoženjskoprnega zahtevka trem oškodovankam. Višje sodišče v Ljubljani je pritožbi pritožnika in njegovih zagovornikov zavrnilo kot neutemeljeni, Vrhovno sodišče pa je zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti pritožnikovega zagovornika.

2. Glede odločitve o premoženjskoprnem zahtevku pritožnik zatrjuje, da je sodišče premoženjskoprnega zahtevka odmerilo arbitrarno in "preko palca", ne da bi upoštevalo pravila za določitev nepremoženjske škode obligacijskega prava in 100. člen Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14 in 66/17 – v nadaljevanju ZKP). S tem naj bi mu bila kršena pravica iz 22. člena Ustave.

3. Ustavno sodišče je s sklepom senata št. Up-632/16 z dne 24. 9. 2018 ustavno pritožbo v obsegu, navedenem v izreku tega sklepa, sprejelo v obravnavo. V preostalem ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo. V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) je o sprejemu ustavne pritožbe obvestilo Vrhovno sodišče. Skladno z drugim odstavkom istega člena ZUstS je ustavno pritožbo poslalo v odgovor oškodovankam, o katerih premoženjskoprnih zahtevkih je bilo odločeno z izpodbijanimi sodbami. Oškodovanke na ustavno pritožbo niso odgovorile.

4. Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi vpogledalo v spis Okrožnega sodišča v Ljubljani št. IV K 30468/2014.

5. V skladu s prvim odstavkom 51. člena ZUstS morajo biti pred vložitvijo ustavne pritožbe izčrpana vsa pravna sredstva. V skladu z ustaljeno ustavnosodno presojo pogoj izčrpanosti pravnih sredstev za vložitev ustavne pritožbe med drugim pomeni, da mora pritožnik pravna sredstva izčrpati tudi po vsebini (materialna izčrpanost).[1] Senat Ustavnega sodišča je ustavno pritožbo sicer sprejel v obravnavo, vendar ta odločitev ne zavezuje Ustavnega sodišča, da ne bi pazilo na izpolnjenost procesnih predpostavk pri vsebinskem odločanju.

6. Pritožnikove pavšalne in nekonkretizirane navedbe v ustavni pritožbi glede odločitve o premoženjskoprnih zahtevkih bi bilo po vsebini sicer mogoče presojati z vidika pravice do obrazložene sodne odločbe iz 22. člena Ustave. Iz izpodbijanih sodb in priloženih pravnih sredstev je razvidno, da je pritožnik očitek neobrazloženosti odločitve o premoženjskoprnih zahtevkih uveljavljal v pritožbi. V zahtevi za varstvo zakonitosti pa je v zvezi s tem zgolj navajal, da je bila odškodnina odmerjena "preko palca". Vlagatelj pravnega sredstva, v obravnavanem primeru zahteve za varstvo zakonitosti, je dolžan ob vložitvi pravnega sredstva jasno in konkretno navesti razlog za izpodbijanje sodne odločbe in obrazložitev tega razloga. Vrhovno sodišče se pri

odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti omeji samo na preizkus tistih kršitev zakona, na katere se sklicuje vložnik v svoji zahtevi (prvi odstavek 424. člena ZKP). Iz zahteve za varstvo zakonitosti, ki jo je pritožnik priložil ustavni pritožbi, izhaja, da je pritožnik očitke uveljavljal pavšalno in nekonkretizirano. Zato se Vrhovno sodišče do očitka, da je bila odškodnina odmerjena "preko palca", v svoji sodbi ni opredelilo, pritožnik pa v ustavni pritožbi ne zatrjuje kršitve pravice iz 22. člena Ustave zaradi neopredelitve Vrhovnega sodišča do njegovih očitkov v zahtevi za varstvo zakonitosti. Svoje očitke uperja zgolj zoper stališče Okrožnega sodišča. Iz navedenega izhaja, da pritožnik ni materialno izčrpal pravnih sredstev. Zato te kršitve ne more uveljavljati v postopku z ustavno pritožbo. Tako je Ustavno sodišče ustavno pritožbo v obsegu, navedenem v izreku tega sklepa, zavrglo.

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi pete alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in dr. Katja Šugman Stubbs. Sodnik Marko Šorli je bil pri odločanju o tej zadevi izločen. Ustavno sodišče je sklep sprejelo soglasno.

dr. Rajko Knez
Predsednik

---

[1] Glej na primer sklepe Ustavnega sodišča št. Up-565/05 z dne 25. 10. 2006, št. U-I-255/08, Up-2641/08 z dne 20. 11. 2008, št. Up-1131/12 z dne 30. 9. 2013, št. Up-1201/12 z dne 10. 9. 2013, št. Up-132/13 z dne 30. 9. 2013, št. Up-441/13 z dne 10. 9. 2013, št. Up-374/17 z dne 6. 7. 2017 in št. Up-645/17 z dne 7. 2. 2018.

⇒

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

A. B., C.

Datum vloge:

27. 7. 2016

Datum odločitve:

4. 4. 2019

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

zavrženje

Objava:

Dokument:

US31861